

sodnika naznanil, da se je odsekanje desne roke milostljivo odpustilo. Zdaj se vrata odpró in pokaže se s črnim suknom pogrneni oder. Zrinski sleče svojo zgornjo sukno in jo izroči svojemu služabniku, kateri mu še spodnjo drago z zlatimi gumbami gosto obsajeno sukno odpré, dolge kodre zaviha in oči z zlatovezanim robcem zaveže. Točno ob 9. uri je padla Zrinskega glava še le po drugem udarcu. Krvaveči trup se je pokrnil s črnim suknom, glava pokazala ljudstvu, potem oboje zagrnilo in odneslo. Mej tem ko je kapucinski gvardijan glasno molil, so šli komisarji in straže po Frankopana. Sodbo je s zatisenimi očmi poslušal, poljubil razpelo, glasno molil in se zahvalil za to, da se mu desna roka ni imela odsekati. Še na mrtvaškem odru je skoro $\frac{1}{3}$ ure latinski molil, izročil potem zgornjo sukno služabniku, odvezel si še enkrat trak izpred oči in se genljivo od ljudstva poslovil. Z izrekom: Jezus Marija vsedel se je na strašni stol. Prvi udarec je dobil v pleča, še le z drugim udarcem mu je glava padla. Trupli nesrečnih ste se djali v 2 rakvi in pokopali na pokopališču poleg stolne cerkve. Leta 1824 je bil našel nek dijak Zrinskega črepino, katero je izpoznal na zelenej potezi, ki je izvirala od zlatovezanega robca, s katerim je bila glava zavezana. Dijak je to glavo iz strahu potem vrget v bližnjo apnenico. Drage zlate gumbice od spodnjih sukenj teh grofov najdene v grobovih, hranijo se še dandanes v starinskeji zbirke dunajsko-novomeščanske mestne hiše. Zrinskega hčer Veronika je bila najprvo spravljena v celovški samostan, a kasneje pomiloščena se je poročila s knezom Rakocijem. Mati njena, uže omenjena Ana Katarina Frankopan-Zrinska, je bila v Gradcu v samostanu karmelitaric. Umrila je 6. novembra 1673. Ona je bila tudi hrvatska pisateljica. Spisala je bila molitveno knjigo „Putni Tovaruš“, okinčano z drevorezi. Obsega 441 strani v mali obliki. Prvikrat je bila natisnena v Benetkah (1661), drugi (1687) in tretjikrat (1775) v Ljubljani. Iv. Lapajne.

Smešničar 44. Županova mačka v nekei vesi blizu Celoveca povrgla je 3 mačkice, prav „šikane mačkinje frajlice“. Otrokom so delale veliko veselja, tem menje pa jih je mogel trpeti stari „Gašper“, mnogoleten služabnik kolovrat pri hiši. Jezen vzame v nedeljo jutro žakelj, pospravi mačkice noter, jih odnese uro daleč ter v nekem gozdu spusti. Ali kako se prestraši „Gašper“, ko zvečer domov pride in vse 4 mačke na pragu zagleda. Stara mačka je mlade izvohala in trikrat pot naredila sem pa tje, nesoč vsakokrat po eno „mačkico frajlico“ na rojstni dom nazaj!

Razne stvari.

(Domači naš regiment šte. 47), dosedanji Hartung bo zauprejš imenovan regiment Lizelhofen,

ker je bil od cesarja podeljen generalu baronu plem. Lizelhofen.

(Deželna razstava) za Štajersko bo v Gradcu drugo leto ter se delajo priprave.

(Mariborsko gasilno društvo) je pri W. Knaustu na Dunaji kupilo za 5000 fl. lepo brizgalnico, katera ima kotel za ogenj, da se plin nareja in ž njegovo pomočjo voda zajema in škropi. Imeli so večeraj priliko poskusiti jo, ker je v graškem predmestju gorelo.

(Obsojeni so) tolovaja Gunzaja tovarši Anton Supanc, Janez Jelšnik, Jurij Vovk, vsak na 2 $\frac{1}{2}$ leta v težko ječo.

(Železniški vlak) napali so blizu Verone 3 tolovaji, vropali dvema gospodoma in gospej 30 zlatov in zlato uro in vsli, preden se je hlapec ustavil.

(Najbogatejši mož na Štajerskem) je umrl Jožef baron Wachtler. Njegova zapuščina se ceni na 7 milijonov goldinarjev.

(Zmrznila) je 65letna Marija Sopotnik na velikej cesti od Vranskega do kranjske meje.

(Dr. Forregger) celjskega mesta poslanec je bil od liberalcev grajan, zakaj marljiveje ne hodi v državni zbor sedet. To je freimaurerskega prijatelja tako piknilo, da je izstopil iz „kluba“ liberalcev „fortšritlerjev“. Namesto njega pa je vstopil mariborski dr. Duhač, ki je do sedaj bil med „divjaki“, t. j. poslanci, ki niso vpisani pri nobenem „klubu“ ali posebnej skupini poslancev.

(Zlobnež užgal je) M. Kacu v Skogah marib. okraja kupico, da je zgorelo 100 centov sena. Ondi je tudi pogorel M. Kraujcu hram, škodenj in hlev.

(Ubil) je bržčas nekdo na stezi iz Ivnika črez Radolico knjigovezarja Reiterja, ko je knjige v Mahrenberg nesel. Moža so našli v snegu mrtvega.

(Pogorel) je v Razvanju marib. okraja posestnik Kosar. Bil je zavarovan.

(V Svetelki) konjiškega okraja sta dva možka in ženska stepla in oropala Trezo Svetelšek. Roparica se zove „Marija Jerča“ in je spoznati na tem, da vedno preklinja in marljivo nosla tobak, kojega v glažeku seboj nosi.

(Okrajni zastop mariborski) potrošil je lani 25.547 fl. (9 $\frac{9}{10}$ okrajne doklade), letos pa 4147 fl. več, namreč 29.704 fl. Koliko več pa drugo leto?

(Podučno berilo za mladost.) Spisali slovenski učitelji, založilo slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani, natisnil B. Milic. Tako je ime ličnej in vrlo dobro spisanej knjižici za izobraževanje naše mladosti. Obsega naroznanske s sv. vero dobro skladajoče se črtice o človeku, svetu, dalje o lastnostih stvari in o nekterih naravnih prikazkih. Bodi dobro priporočena! Cena njej je le 15 kr.

(Dva živinozdravnika) išče deželni odbor štajerski. Prošnje se vlagajo pri njem do 30. novembra t. l.

(Goveja kuga) se je uže na Primorsko za-tepla, v Volovskem okraju se je prikazala.

(Medveda ustrelil) 300 funtov težkega je knez Ernst Windischgrätz na svojej grajščini na Kranjskem.

(Užitnino) dražbali bodo 8. nov. t. l. pri c. k. finančnem ravnateljstvu v Mariboru. Izklicovalo se bo: gornj. Voličina 2870 fl., sv. Benedikt 1630 fl., Leitersberg 4200 fl., Selnica 5400 fl., sv. Lovrenc v puščavi 5100 fl., Hoče 2707 fl. Slivnica 7530 fl.

(Zvita buča) hoče biti urednik „Cillier-Zeitunge“, ker napada neke nemške gospode, ki so se čitalnične veselice bili udeležili, tako, kakor bi v imenu Slovencev govoril pa so ga v Slov. Narodu uže zasačili. Kaj pa, ko bi se tukaj urednik spomijal svojega „lesenega železa“ ali abotue fraze: „pifffig-dumm“?

(Preč. gosp. dr. Robič,) profesor graškega vseučilišča v pokoji, poslal je društvu v podporo celjskim šolskim sestram 40 gold. Najprišrenejša zahvala!

(Mariborčani očetje) so nezadovoljni s tem, da jihove deklice na mestni šoli celo šolsko leto nimajo nič prostih delavnikov, ker se vsako sredo in soboto popoldne itak nepotrebna francoščina uči. Hočejo se baje zoper toliko šolsko silo pritožiti.

(Letošnji šilhar) je veliko boljši od lanskega ter kaže v moštu 13—17° cukra.

(Prezentiran) za faro v Svičini je č. g. Ant. Fišer starejši.

(Za družbo duhovnikov) je vplačal č. g. M. Sevnik 20 fl. (vstn. in letn. dopl.)

Dražbe III. 5. nov. Vincencij Čebulj 307 fl. v Mariboru, Miha Feguš v Breznici 1400 fl., Ant. Golob v Juršincih, Jožef Vojsk v Gaberniku 1495 fl. 6. nov. Johana Wilhelm 1347 fl. v Pačjem vrhu. 8. nov. Franc Kurnik 350 fl. v Mariboru. 11. nov. Janez Zver v Bojsnem 1790 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž	Jecmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda		
	fl.	kr.		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.			
Maribor	7	90	5	10	4	70	2	60	4	90	4	90	4	90
Ptuj	8	45	5	36	4	40	2	92	4	90	3	70	4	22
Gradec	10	74	6	82	5	91	3	30	5	59	—	—	5	29
Celovec	8	72	5	80	5	34	2	64	5	40	—	—	—	20
Ljubljana	10	—	5	66	4	64	2	20	5	63	—	—	—	—
Varaždin	7	50	5	80	4	80	2	80	5	20	3	10	4	—
Dunaj	13	15	9	35	10	25	6	70	7	25	6	85	—	—
Pešt	14	5	10	15	7	70	6	60	7	20	4	65	5	50

Loterijske številke:

V Gradcu 25. oktobra 1879: 80, 18, 68, 83, 66.
Na Dunaju „ „ 60, 36, 74, 67, 7.
Prihodnje srečkanje: 8. novembra 1879.

Razglas.

Krajni šolski svet, pri sv. Martinu na Paki s tem naznanja, da se bo predelovanje kupljene Fridrihove biše za šolo, celo delo skupaj, po licitaciji ali dražbi oddalo. Pri tem so zapopadene: zidarske, tesarske, mizarske, klanfarske, lončarske in ključarske dela. — K temu je že veliko cigla, apna, nekaj kamenja, peska in lesa odločenega, in se bo toraj vse delo za 2000 fl. av. velj. pri licitaciji izklicovalo. Delo mora biti v času od 1. maja do konca avgusta 1880 dodelano. Ta licitacija se bo v sredo dne 19. novembra 1879 ob 10. uri predpoldnem na prostoru stavbe pri sv. Martinu na Paki vršila, h kateri se v stavbah izurjeni uljudno vabijo. Načrt za delo in pogodbe licitacijske se bodo pri gosp. učitelju na Paki skoz 8 dni pred licitacijo vsakemu na razgled položile. Pismena vprašanja se morejo krajnemu šolskemu svetu pri sv. Martinu na Paki pošta: Šoštajn (Schönstein) določiljati.

1—2

LIVARNA,

Badgasse Nr. 9
blizu sl. cerkve.

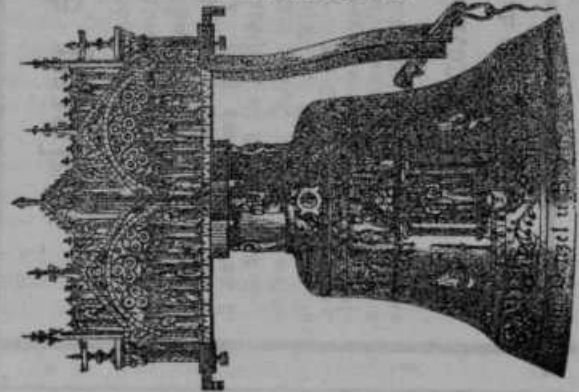
C. kr. privileg.

številnih priznanih
za zlate zvonove
je privedjenih za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov

v MARIBORU

zliva posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese.

Ilustrirane obrabee določljemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti!

10—12